

27. oktober 2021

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 9. november 2021

- 1) Forslag til EU-standard for grønne obligationer 2
KOM(2021)391
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 2) Revision af EU's kapitalkravsregler (gennemførelse af Basel-anbefalinger mv.) 13
KOM(2021)663, KOM(2021)664, KOM(2021) 665
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Evaluering af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer
KOM(2021)662
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Økonomisk genopretning: Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF), rådsimple-
menterende beslutninger om EU-landenes genopretningsplaner og finansiering af gen-
opretningsinstrumentet (NGEU)
KOM(2020)408, KOM(2020)411
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Udviklingen i energipriser
KOM(2021)660
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Rådskonklusioner om fremtiden for det europæiske semester
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 8) Internationale møder: Opfølgning på G20- og IMF-møder, 13.-14. oktober 2021
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 9) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2020
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Forslag til EU-standard for grønne obligationer

KOM(2021)391

1. Resume

Kommissionen præsenterede 6. juli 2021 forslag til en forordning om europæiske grønne obligationer. Grønne obligationer er obligationer, hvor proventet, dvs. indtægten, fra udstedelsen finansierer bæredygtige aktiviteter.

Forslaget introducerer en ny EU-standard for grønne obligationer, som bl.a. har til formål at bidrage til at nå Paris-målene for at reducere udledningen af drivhusgasser. Standarden bidrager hertil ved at udvikle markederne for grønne obligationer af høj kvalitet og sikre at investorer kan have tillid til europæiske grønne obligationer, hvilket kan fremme finansieringen af den bæredygtige omstilling. Det er frivilligt at benytte standarden, både for stater og private.

Standarden er baseret på fire overordnede elementer:

- 1) De finansierede aktiviteter skal leve op til EU-taksonomien mhp. at sikre, at hele proventet fra en europæisk grøn obligation går til bæredygtige aktiviteter.
- 2) Udstederen, fx en stat eller en virksomhed, pålægges krav om at rapportere om anvendelsen af proventet og effekten på klima og miljø.
- 3) Udstederen underlægges ekstern kontrol med, hvorvidt obligationens provenu er anvendt til tilstrækkeligt grønne aktiviteter, både før og efter midlerne er brugt.
- 4) Der etableres et tilsyn med de eksterne kontrollanter, der verificerer, at obligationens provenu er anvendt til bæredygtige aktiviteter.

De fire elementer skal først og fremmest sikre, at standarden giver en høj sikkerhed for, at de underliggende aktiver, som obligationerne finansierer, reelt understøtter den grønne omstilling. Derudover skal standarden sikre, at obligationerne under standarden har en ensartet struktur og rapporteringskrav for både udstedere og investorer, ligesom standarden kan reducere omkostningerne i forbindelse med at udstede grønne obligationer.

Forslaget forhandles aktuelt i Rådet, og det slovenske EU-formandskab sigter på at nå enighed i Rådet (en generel indstilling) inden årets udgang. Formandskabet har endnu ikke fremsat et kompromisforslag.

Regeringen støtter generelt et ambitiøst forslag, der kan understøtte såvel europæiske tiltag (herunder den europæiske grønne pagt) som nationale tiltag (herunder klimaloven) ved at øge adgangen til grøn finansiering for både realøkonomien og den finansielle sektor gennem en fælles standard. Forslaget vil skabe et større marked for grønne obligationer med mere gennemsigtighed og potentielt lavere omkostninger for udstedere og investorer, hvilket regeringen finder positivt.

Regeringen vil arbejde for, at forslaget kan fungere sammen med eksisterende forhold på de finansielle markeder og dermed hurtigt kan finde optag i markederne. Herunder vil regeringen lægge vægt på, at EU-standardens udarbejdes, så investorer kan være sikre på, at grønne obligationer vil bevare deres status som grønne, selvom definitionen af grønne udgifter måtte ændre sig over tid.

Endvidere vil regeringen arbejde for et proportionalt og effektivt tilsyn, som også kan understøtte eksterne kontrollanter, der skal verificere grønne obligationer.

Regeringen vil arbejde for, at standarden fungerer sammen med anden EU-lovgivning vedr. bæredygtig finansiering, herunder EU-taksonomien og lovgivning om bæredygtighedsrapportering (disclosureforordningen), der bl.a. fastlægger krav til, hvilke oplysninger om bæredygtighed, som de fleste store virksomheder skal offentliggøre. Regeringen vil arbejde for, at der er de rette rammer for afrapportering, og at valideringen baseres på valide data for private såvel som offentlige udstedere.

Regeringen kan støtte et endeligt kompromisforslag, der i væsentligt omfang imødekommer regeringens prioriteter.

Der henvises i øvrigt til samlenotat ifm. ECOFIN 13. juli 2021 og grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 27. september 2021.

2. Baggrund

Kommissionen har 6. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en forordning, der skal etablere en frivillig EU-standard for grønne obligationer ("European Green Bond" – EuGB). Forslaget er fremsat som del af Kommissionens pakke for bæredygtig finansiering, der også indeholder en ny strategi for bæredygtig finansiering.¹ Pakken har til formål at understøtte finansieringen af bæredygtige økonomiske aktiviteter og muliggøre omstillingen til en CO₂-neutral økonomi inden 2050.

Arbejdet med grønne obligationer i EU udspringer af Kommissionens handlingsplan for bæredygtig finansiering fra 2018², hvori det indgår, at Kommissionen vil fremsætte et forslag til en EU-standard for grønne obligationer.

Forslaget til en EU-standard hænger sammen med, at Kommissionen i sin handlingsplan fra 2018 foreslog en såkaldt EU-taksonomi (klassifikationssystem). Med forordningen om EU-taksonomien etableres EU-fælles definitioner af, hvilke økonomiske aktiviteter, der anses for miljømæssigt bæredygtige, fx energiproduktion. EU-taksonomien kan dermed danne grundlag for udstedelser af fx grønne obligationer, eftersom taksonomien fastlægger tekniske standarder for, hvad der er miljømæssigt bæredygtigt.

Taksonomiforordningen blev vedtaget i november 2019, og implementeres gennem delegerede retsakter fra Kommissionen. Den første delegerede retsakt blev vedtaget i juni 2021 og har virkning fra 2022, hvis der ikke bliver gjort indsigelse af Rådet eller Europa-Parlamentet. Retsakten indeholder de konkrete tekniske kriterier, som økonomiske aktiviteter i en række sektorer (energiproduktion, byggeri, mv.) skal

¹ Meddelelse fra Kommissionen om Strategi for bæredygtig finansiering, KOM/2021/390

² KOM/2018/097 final

efterleve for at bidrage væsentligt til to af de seks klimarelaterede mål i taksonomien, hhv. *modvirkning af og tilpasning til klimændringer*.³

Forslaget hænger også sammen med Kommissionens forslag om bæredygtighedsrapportering⁴ (disclosureforordningen), som indebærer, at store virksomheder samt de fleste børsnoterede virksomheder, og dermed mange obligationsudstedere, skal rapportere om bæredygtighedsoplysninger i henhold til EU-taksonomien.

Grønne obligationer er obligationer, hvor midlerne er øremærket økonomiske aktiviteter, der bidrager væsentligt til klima- og miljømæssige formål. Princippet er, at når der udstedes en grøn obligation, skal der afholdes grønne udgifter svarende til obligationsudstedelsens provenu. Det gælder både for private og offentlige udstedere af grønne obligationer. Grønne obligationer kan dermed spille en vigtig rolle i finansieringen af den bæredygtige omstilling.

Markedet for grønne obligationer er hastigt voksende. Der er imidlertid to overordnede problemstillinger, som risikerer at hæmme markedets bidrag til finansieringen af den grønne omstilling. For det første er det nuværende marked for grønne obligationer præget af forskellige standarder, som stiller forskellige krav til opgørelse, dokumentation og kontrol med anvendelse af provenuet fra grønne obligationsudstedelser. For det andet er markedet aktuelt kendetegnet ved dets mangel på klare og harmoniserede definitioner af, hvad der er klima- og miljømæssigt bæredygtigt. Fraværet af en ensartet juridisk definition og et tilsyn med ensartede oplysningsforpligtelser medfører en mangel på gennemsigtighed. Det kan forhindre markedet i at opnå sit fulde potentiale, da fragmenteringen af markeder kan føre til større omkostninger for investorer og risiko for såkaldt greenwashing.⁵

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med forslaget til en EU-standard for grønne obligationer er at udnytte det indre marked til at bidrage til at opfylde EU's klima- og miljømål i overensstemmelse med Paris-aftalens målsætning om at begrænse den globale temperaturstigning til 1,5 °C og den europæiske grønne pagts⁶ ambition om at omdanne EU til en ressourceeffektiv og klimaneutral økonomi. Standarden bidrager hertil ved at udvikle markederne for grønne obligationer af høj kvalitet og sikre at inve-

³ De fire øvrige bæredygtighedsmål i EU-taksonomien er bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, omstilling til en cirkulær økonomi, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.

⁴ Forslag til direktiv, KOM/2021/189 final

⁵ Greenwashing betyder, at en aktivitet eller vare gives ud for at være mere klima- eller miljømæssigt bæredygtig end det faktisk er. Tilfælde med greenwashing kan underminere tilliden til et marked, et mærke eller en standard og have negative effekter på den grønne omstilling.

⁶ Meddelelse fra Kommissionen om den europæiske grønne pagt, COM/2019/640 final

storer kan have tillid til europæiske grønne obligationer, hvilket kan fremme finansieringen af den bæredygtige omstilling, både for stater og private. Derudover ønsker Kommissionen, at standarden for grønne obligationer kan opnå global udbredelse, idet man er først med en både ambitiøs og lovfæstet standard. Det skal ses i lyset af at forslaget er forankret i taksonomiforordningen⁷, som ifølge Kommissionen allerede har global interesse og tegner til at blive brugt uden for EU.

Forslaget gør det muligt for udstedere af grønne obligationer at anvende en juridisk bindende standard under betegnelsen ”European green bond” eller ”EuGB”, forudsat at de overholder alle kravene i forordningen. Betegnelsen vil kunne anvendes af både private og offentlige samt europæiske og ikke-europæiske aktører. Dvs. at såvel finansielle som ikke-finansielle virksomheder eller fx stater vil kunne udstede grønne obligationer pba. standarden, uagtet om de er placeret i eller uden for EU. Forordningen skal sikre en standard med høj sikkerhed og integritet, som kan bidrage til, at der mobiliseres flere offentlige og private midler til miljømæssigt bæredygtige investeringer, hvor investorer kan vide sig sikre på, at hele provenuet fra en grøn obligation anvendes til miljø- og klimamæssigt bæredygtige investeringer.

Da der er tale om en frivillig standard, vil ingen aktører i markedet være bundet til at udstede grønne obligationer, uagtet om de har grønne aktiviteter eller ej. Først i det øjeblik en privat eller offentlig aktør vælger at udstede en obligation under betegnelsen ”European green bond” eller ”EuGB”, er det obligatorisk at opfylde kravene i forordningen. Dvs. at en stat eller virksomhed stadig må anvende andre standarder eller udstede traditionelle ikke-grønne obligationer, selvom hele provenuet finansierer bæredygtige aktiviteter.

Forslaget er baseret på fire overordnede elementer:

1. **Definitioner:** Standarden indebærer, at kun aktiviteter, der efterlever kravene i EU-taksonomien, kan finansieres med provenuet fra EuGB, dvs. hele provenuet fra grønne obligationer under EuGB skal anvendes på aktiviteter, der lever op til kravene i taksonomien. Standarden skal herunder understøtte konkret omstilling af eksisterende aktiviteter og gøre det således muligt at finansiere disse aktiviteter med EuGB, såfremt de lever op til taksonomien inden for højst fem år eller under visse undtagelser 10 år. Dermed skal standarden gøre det lettere for investorer at identificere grønne obligationer og sammenligne dem med hinanden, hvilket skal reducere risikoen for at blive udsat for greenwashing. Standarden skal derudover gøre det lettere for udstedere og investorer at identificere grønne aktiviteter på ustederes balancer, hvilket kan understøtte udstedelsesprocessen. Kommissionen har i forhandlingerne tilkendegivet, at obligationer, hvor provenuet er allokeret, vil forblive under standarden hele deres løbetid, såkaldt ”grandfathering”, selvom EU-taksonomien ændres under løbetiden, og aktiviteterne, de har finansieret, ikke nødvendigvis lever op til de nye krav. I Kommissionens forslag er omfanget af grandfathering ikke præciseret.

⁷ Forordning (EU) 2020/852

2. **Rapporteringskrav:** Standarden indebærer specifikke krav for rammer og procedurer for udstedelse af en EuGB, herunder hvad udstederen skal oplyse før udstedelsen i et såkaldt faktaark samt hvilke rapporter, der skal offentliggøres og hvornår. Standarden fastsætter krav til, at udstederen skal rapportere om brugen af provenuet i en såkaldt allokeringsrapport og redegøre for den bæredygtige effekt af aktiviteterne finansieret af provenuet fra EuGB i en såkaldt miljøredegørelse. Standarden skal derved sikre at markedet for grønne obligationer er baseret på harmoniserede oplysninger og gennemsigtighed. Ved obligationsudstedelser over kr. 60 mio., skal udstederen derudover i henhold prospektforordningen⁸ offentliggøre et prospekt, hvilket allerede i dag er underlagt tilsyn (Finanstilsynet i Danmark). Forslaget indebærer at udstederen i prospektet skal offentliggøre, hvis udstedelsen efterlever EuGB-standard
3. **Eksterne kontrollanter:** En uafhængig tredjepart, såkaldte eksterne kontrollanter, skal gennemse og validere udstederens oplysninger i faktaarket og efter obligationens løbetid godkende den endelige allokeringsrapport (se *figur 1*). En ekstern kontrollant ventes typisk at være en privat virksomhed. Udstedere af grønne obligationer, fx stater, anvender allerede i dag i vid udstrækning tredjepartsvurderinger til at verificere at provenuet finansierer reelt bæredygtige aktiviteter, hvilket dog beror på forskellige metoder. Kravene til verificering er overordnet højere ved EuGB end for andre standarder for grønne obligationer.
4. **Tilsyn:** *Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed* (ESMA) skal føre tilsyn med de eksterne kontrollanter, der skal registreres og godkendes af ESMA. Målet med tilsynet er særligt at øge kvaliteten af og tilliden til de eksterne kontrollanter, som skal bekræfte rigtigheden af obligationsudstederes oplysninger om klima- og miljømæssige forhold. Igennem krav til eksterne kontrollanter om registrering og effektiv implementering af politikker og procedurer skal standarden tilføje et ekstra lag af sikkerhed, som sikrer kvalitet, uafhængighed og integritet af tredjepartsvurderingerne. Tilsynet med de eksterne kontrollanter vil også adskille EuGB fra øvrige markedsstandarder, og ifølge Kommissionen vil EuGB understøtte hensigten om at etablere en høj og international anerkendt standard for grønne obligationer. Derudover skal de nationale kompetente myndigheder (Finanstilsynet i Danmark) føre tilsyn med, hvorvidt udstedere af EuGB opfylder oplysningskravene under forordningen.

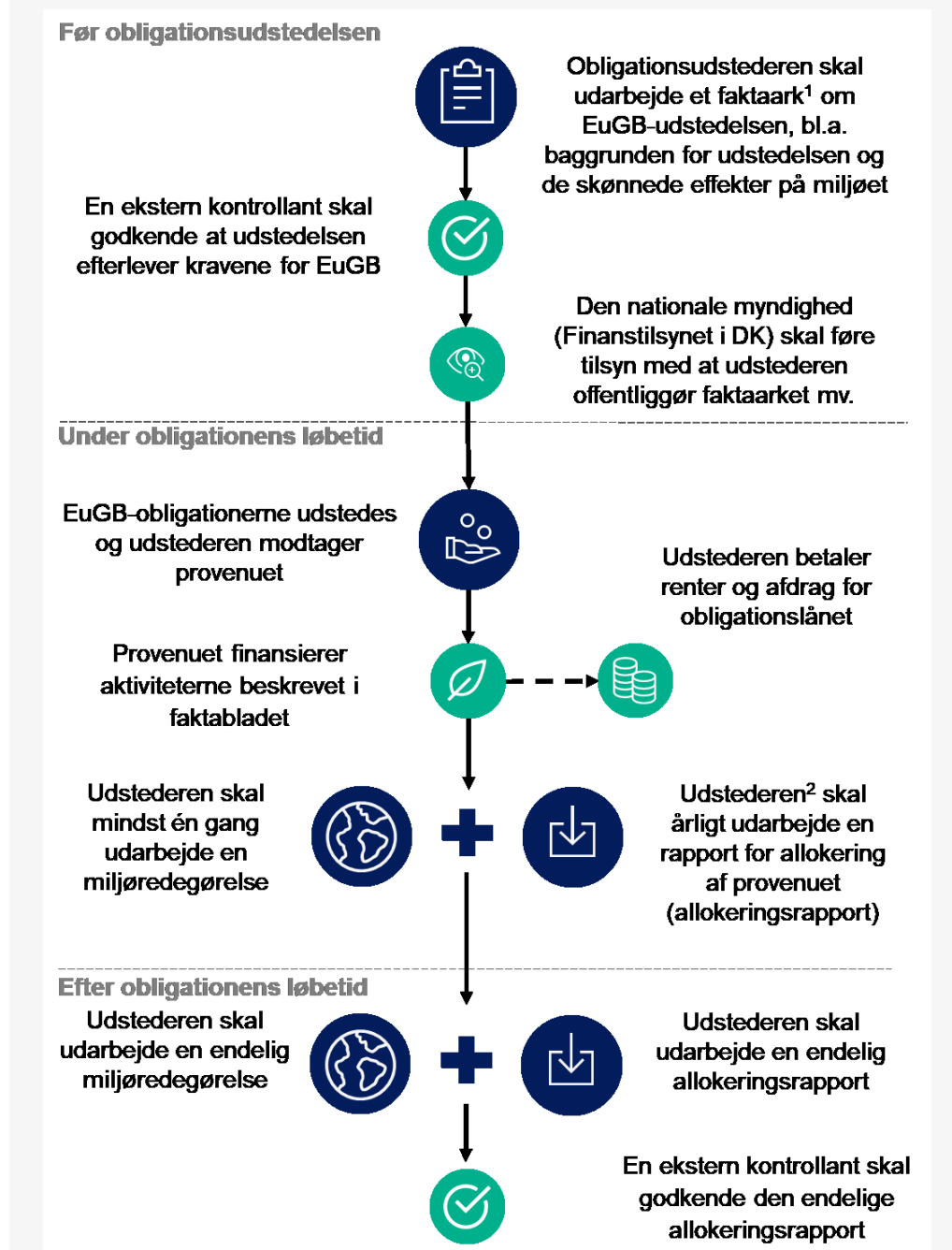
Standarden sikrer derudover, at kravene for *offentlige* udstedere af EuGB er tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende for disse udstedere, fx stater eller kommuner. Forslaget tager bl.a. højde for særlige karakteristika ved at opgøre statslige grønne udgifter, herunder hvilke typer af offentlige udgifter, der er mulige at omfatte. Foruden investeringer i fysiske aktiver, gør forslaget det bl.a. muligt for offentlige udstedere at anvende EuGB til at finansiere subsidier eller skatterabatter, der understøtter den bæredygtige omstilling på linje med EU-taksonomien. Forslaget indebærer også muligheden for, at en statsrevision kan føre tilsyn med EuGB

⁸ EU's prospektforordning (2017/1129) fastsætter reglerne om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked. Den trådte i kraft i 2017.

udstedt af en offentlig udsteder og dermed træde i stedet for de eksterne kontrollanter. I modsætning til almindelige eksterne kontrollanter, vil statsrevisorer ikke være underlagt tilsyn af ESMA.

Figur 1

Proces for udstedelse af EuGB

Anm.: 1) For enkeltudstedelser af EuGB over kr. 60 mio. (euro 8 mio.) skal udstederen derudover udarbejde et prospekt, hvor det skal fremgå at udstedelsen efterlever kravene for EuGB. 2) For udstedelser, der finansierer enten gæld eller egenkapital, skal allokeringsrapporten hvert år godkendes af en ekstern kontrollant.

Kilde: Egen tilvirkning

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen angiver, at markedet for grønne obligationer i sin natur er grænseoverskridende og internationalt og derfor er bedst reguleret på europæisk niveau. En ny standard vil kræve ensartede definitioner og rammer for ikke at fragmentere markedet, og på den baggrund vurderer Kommissionen, at et forslag til en forordning er bedst egnet hertil.

Endvidere angiver Kommissionen, at tredjepartsvirksomheder, som kontrollerer grønne obligationer, ligeledes opererer på et grænseoverskridende niveau, og at disse aktører mest hensigtsmæssigt reguleres på fælleseuropæisk niveau.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering og finder på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det vurderes væsentligt at sikre, at tilsynet med de eksterne kontrollanter er indrettet, så det tager højde for de faktiske aktører og aktiviteter.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er for nærværende ingen dansk lov for grønne obligationer.

Forslaget vil, idet det er en forordning, være direkte gældende i Danmark. Det er frivilligt om udstedere ønsker at anvende EuGB-standard.

Ud over en udvidelse af prospektforordningen til at indbefatte nye oplysningsforpligtelser for de udstedere af grønne obligationer, som vælger at være omfattet af nævnte forordning, forventes der ikke at være lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser. Såfremt regeringen skulle beslutte at udstede grønne statsobligationer, vil forslaget ikke påføre yderligere omkostninger ift. selve obligationsudstedelsen, idet ekstern kontrol allerede er en markedsstandard for grønne obligationer.

Hvis staten vælger at anvende EU-standard til at udstede grønne statsobligationer, kan der være omkostninger forbundet med den obligatoriske anvendelse af EU-taksonomien på de berørte offentlige udgifter. Anvendelsen forudsætter bl.a. ressourcer til at identificere og vurdere hvilke økonomiske aktiviteter, som stemmer overens med taksonomien. En tilsvarende udgift vil dog også gøre sig gældende ved brug af andre standarder for grønne obligationer.

Det er uvist, hvorvidt evt. grønne danske statsobligationer baseret på EuGB-standarden vil gøre det muligt for staten at låne penge billigere end ved konventionelle obligationer. Grønne statsobligationer baseret på standarden ventes dog at kunne bidrage til, at flere forskellige typer af investorer vil investere i danske statsobligationer, hvilket kan sikre mere stabile låneomkostninger for staten.

For så vidt angår det foreslåede tilsynsregime med eksterne kontrollanter, vil der ikke være direkte statsfinansielle konsekvenser, da ESMA's tilsyn med disse foreslås finansieret gennem afgifter pålagt de pågældende virksomheder.

Der kan som følge af forslaget forudses et nationalt tilsyn med virksomheder, der ønsker at udstede EuGB. Et sådant tilsyn kan kræve flere ressourcer i de nationale tilsynsmyndigheder, hvilket i Danmark er Finanstilsynet. Omfanget af tilsynet og evt. ressourcebehov vil være afhængig af udstedelsesfrekvens og -volumen i Danmark. Finanstilsynet finansieres gennem gebyrer pålagt de finansielle virksomheder under tilsyn, og det vil derfor ikke have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet en ambitiøs EU-standard for grønne obligationer kan understøtte omstillingen af den danske økonomi i overensstemmelse med klimaloven.

Såfremt danske udstedere skulle beslutte at anvende EU-standarden, kan det ikke udelukkes, at det på kort sigt kan påvirke likviditetsforholdene, dvs. hvor let det er på kort tid at sælge eller købe obligationerne til den gældende markedspris. Det skyldes, at grønne obligationsudstedelser, i hvert fald på kort sigt, ikke ventes at kunne opnå samme volumen som konventionelle udstedelser. Det ventes på længere sigt at blive lettere at omsætte EuGB-obligationer i takt med at volumen af udstedelser stiger, fx som følger af arbejdet med EU's klimamålsætning.

Derudover vil EU-standardens krav til gennemsigtighed for, at obligationsprovenuet reelt anvendes til grønne formål, kunne øge efterspørgslen efter EuGB sammenlignet med andre grønne obligationsudstedelser, der ikke efterlever standarden. Såfremt der er større efterspørgsel vil det kunne medføre, at flere grønne investeringer vil kunne realiseres, fordi omkostninger til finansiering for udstederne er lavere. Den øgede efterspørgsel vil således kunne reducere finansieringsomkostningerne for udstederne. Lavere finansieringsomkostninger vil alt andet lige bidrage til at øge incitamentet for at investere i grønne projekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Idet standarden er frivillig at benytte, vil forordningen ikke påføre obligationsudstedere uomgængelige administrative byrder. De virksomheder, som finder det attraktivt at udstede obligationer i henhold til EU-standarden, vil skulle indregne ressourcer til at identificere, opgøre og kontrollere deres grønne udgifter. Disse omkostninger forventes ikke at adskille sig markant fra udgifterne forbundet med en

udstedelse på det nuværende marked for grønne obligationer, hvor udstedelserne ofte også skal dokumenteres og verificeres af en tredjepart.

Derudover skal udgifterne til anvendelse af EU-taksonomien ses i forhold til omkostningerne ved fraværet af en fælles standard for opgørelse af grønne udgifter. Disse vurderes at være større, idet et fragmenteret marked med forskellige standarder trækker større veksler på virksomheders tid og ressourcer.

I det omfang at efterspørgslen er større for grønne obligationer end konventionelle obligationer, vil standarden potentielt kunne sikre virksomheder lavere renteomkostninger. Både renteomkostninger og omkostninger til grønne rammeværk og kontrol kan variere meget afhængigt af den enkelte udstedelse.

Udstedere af EuGB er underlagt nationalt tilsyn ifm., at de skal offentliggøre en række dokumenter før en udstedelse. Udstederne ventes ifm. udstedelsen at blive pålagt en afgift til at finansiere tilsynet.

8. Høring

Kommissionens forslag har været i høring i EU-udvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger 20. august 2021. Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 27. september 2021 for en nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har generelt fået en god modtagelse i Rådet, og der er således generel støtte til en EU-standard for grønne obligationer. Landene ser EuGB som et naturligt skridt i udvikling af bæredygtig finansiering og der er enighed om, at EuGB kan hjælpe med at flytte kapital mod flere bæredygtige aktiviteter.

Flere lande har efterspurgt en fleksibilitet i standarden, således at ikke al provenuet fra en EuGB skal opfylde kravene i EU-taksonomien. Derudover har flere lande ønsket at udvide mulighederne for, at obligationer udstedt under EuGB-standardens skal forblive under standarden hele deres løbetid, uanset at kravene til at være miljømæssigt bæredygtig bliver ændret over tid (grandfathering), ligesom nogle lande ønsker, dette også skal gælde for midler, der endnu ikke er allokeret på det tidspunkt, hvor kravene ændres.

Der er desuden bred opbakning blandt landene til at udvide frister for rapportering og offentliggørelse af rapporter under EuGB, således at disse i højere grad følger de nuværende markedsstandarder.

Enkelte lande ser gerne, at tilsynet med eksterne kontrollanter også lå nationalt og har kritiseret Kommissionen for ikke at have undersøgt muligheden i det forberedende arbejde tilstrækkeligt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt en ambitiøs standard, der kan bidrage til at fremme finansieringen af den grønne omstilling og skabe gennemsigtighed på de finansielle markeder. Således støtter regeringen formålet om at skabe en fælles EU-standard for grønne obligationer med høje krav til gennemsigtighed, kontroltjek af oplysninger og en klar definition af, hvad der kan kaldes grønt.

Regeringen støtter, at standarden fungerer sammen med anden lovgivning vedr. bæredygtig finansiering, herunder disclosureforordningen og EU-taksonomien, så reguleringen styrker markedet for bæredygtig finansiering. Det vurderes, at forslaget er strømlinet med eksisterende finansiell lovgivning i EU, herunder også for bæredygtig finansiering, hvorfor det flugter med regeringens prioriteter.

Regeringen lægger vægt på, at EU-standardens skal understøtte forudsigelighed og skabe sikkerhed for, at provenuet fra grønne obligationer anvendes til miljømæssigt bæredygtige investeringer, der lever op til kravene i EU-taksonomien. Samtidig vil regeringen arbejde for, at der stilles krav om, at eksisterende aktiver, som finansieres via provenu fra EuGB mhp. at omstille dem til at opfylde taksonomien, inden for en kort periode efter udstedelse skal være i overensstemmelse med den på udstedelsestidspunktet gældende taksonomi. Fuld overensstemmelse med taksonomien og en relativt kort omstillingsperiode skal bidrage til, at investorer ved, at provenuet fra EuGB aktivt understøtter miljømæssigt bæredygtige investeringer. Disse prioriteter er til dels imødekommet i Kommissionens forslag.

Derudover lægger regeringen vægt på, at investorer og udstedere har sikkerhed for, at en obligation udstedt under EuGB fastholdes under standarden, selvom definitionen på grønne aktiviteter ændrer sig som følge af de planlagte og regelmæssige opdateringer af de tekniske krav under EU-taksonomien. Det indebærer, at en obligationsudstedelse, der opfylder kravene i EU-taksonomien, og hvor provenuet er allokeret, skal forblive under EuGB-standardens, også selvom kravene i taksonomiforordningen bliver ændret under obligationens løbetid. Dermed kan investorer i EuGB have vished om, at obligationen lever op til standarden i hele løbetiden, såkaldt "grandfathering", også i tilfælde, hvor obligationerne finansierer større, længerevarende projekter. Omfanget af "grandfathering" i Kommissionens forslag er uklart, og det vil derfor skulle afklares nærmere i et kommende kompromisforslag.

Regeringen støtter, at statsobligationer og andre offentlige obligationsudstedelser ligeledes skal kunne udstedes ved hjælp af EU-standardens. Det vil kunne bidrage til den grønne omstilling og finansieringen heraf, som også inkluderer offentlige midler. Det er i den henseende vigtigt, at der tages højde for både markedsforhold og de særlige karakteristika ved offentlige udgifter. Flest mulige aktører skal kunne udstede obligationer under EuGB samtidig med, at der ikke skal etableres forskellige regimer for offentlige og private udstedelser. EuGB skal kunne rumme flest mulige aktiviteter og udgifter, så længe de opfylder kravene i forordningen og EU-taksonomien og ikke kan være kilde til greenwashing. I forslaget er det særegne ved statslige udgifter, fx at en EuGB kan finansiere grønne subsidier og skattelempelser,

inkluderet sammen med muligheden for, at en statsrevision kan føre kontrol af statslige udgifter, hvilket imødekommer regeringens prioriteter.

Regeringen støtter, at der føres et effektivt og proportionalt tilsyn med såvel EuGB-udstedelser som eksterne kontrollanter. Tilsynsregimet bør således afspejle markedets karakteristika, være omkostningseffektivt og proportionalt med størrelsen af markedet. Det er vurderingen, at markedet for ydelser fra eksterne kontrollanter i høj grad vil fungere på tværs af grænserne i EU og være placeret ved et begrænset antal udbydere. Ud fra en faglig vurdering, finder regeringen det på den baggrund hensigtsmæssigt, at det foreslåede tilsyn med eksterne kontrollanter placeres ved ESMA på dette område. Disse prioriteter er afspejlet i Kommissionens forslag.

Regeringen vil arbejde for, at afrapportering og kontroltjek af allokering af provenu mv. er baseret på valide data. I den forbindelse er det væsentlig, at kravene til tidspunkter for afrapportering og kontroltjek fastlægges, så udsteder skal afrapportere inden for rimelig tid og med en vis fleksibilitet, men samtidig har valide data tilgængelige. Det gælder både ift. private og offentlige udstedere. Tidspunktet for afrapportering ventes i et kommende kompromisforslag at blive forlænget, således at de i højere grad afspejler frister i markedet, hvilket giver den fornødne fleksibilitet som regeringen arbejder for i forhandlingerne.

Regeringen kan støtte et endeligt kompromisforslag på grundlag af Kommissionens forslag, der i væsentligt omfang imødekommer regeringens ovennævnte prioriteter.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Som en del af Kommissionens pakke for bæredygtig finansiering, er forslaget blevet forelagt Folketingets Europaudvalg i samlenotat af 30. juni 2021 forud for ECO-FIN rådsmøde den 13. juli 2021.

Derudover henvises til grund- og nærhedsnotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 27. september 2021.

Dagsordenspunkt 2: Revision af EU's kapitalkravsregler (gennemførelse af Basel-anbefalinger mv.)

KOM(2021) 663, KOM(2021) 664, KOM(2021) 665

1. Resume

På ECOFIN 9. november 2021 ventes Kommissionen at præsentere et forslag til revision af EU's kapitalkravsregler, som bl.a. har til formål at gennemføre anbefalinger fra Basel-komitéen i EU-lovgivningen. Der er tale om de seneste Basel-anbefalinger om kapital- og likviditetskrav til kreditinstitutter, som er besluttet efter den finansielle krise 2008-10, og hvor nogle af anbefalingerne allerede er gennemført i EU og trådt i kraft, mens andre anbefalinger udestår at gennemføre.

Forslaget ventes bl.a. at gennemføre Basel-anbefalinger om et kapitalgulv (en "bund" under kapitalkrav), en revideret standardmetode for kreditrisiko, revision af rammer for interne modeller (IRB-metoder) til beregning af kreditrisiko samt anbefalinger vedr. markedsrisiko og operationel risiko. Derudover ventes forslag på andre områder, der ikke har baggrund i Basel-anbefalinger. Det gælder bl.a. øget integration af bæredygtighedsrisici i reguleringen, harmonisering af rammerne for tredjelandsfilialer, samt en harmonisering af visse krav fsva. tilsyn, sanktioner og ledelsesmedlemmers egnethed. Forslaget og Basel-anbefalingerne har stor betydning for rammevilkårene for danske penge- og realkreditinstitutter.

Forslaget ventes fremsat 27. oktober 2021. Der udarbejdes grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag i overensstemmelse med de normale EU-procedurer, som vil uddybe og præcisere beskrivelsen af Kommissionens forslag i nærværende notat.

Regeringen vil tage nærmere stilling til forslaget ifm. udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat på baggrund af hidtidige prioriteter. Det er af største vigtighed, at gennemførelsen i EU af Basel-anbefalinger tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, herunder særlige forretningsmodeller med påvist lav risiko som dansk realkredit.

2. Baggrund

EU's regler om kapitalkrav består af en kapitalkravsforordning og –direktiv ("Capital Requirements Regulation" (CRR II) og "Capital Requirements Directive" (CRD V)). Kapitalkravsforordningen og –direktivet udgør centrale rammer for reguleringen af kreditinstitutter i EU og gennemfører bl.a. internationale anbefalinger vedr. regulering og tilsyn med kreditinstitutter, herunder fra Basel-komitéen.⁹

Færdiggørelse af Basel III

Basel-anbefalingerne udgør det overordnede internationale rammeværk for regulering af kapital- og likviditetskrav til kreditinstitutter, som er styrket med Basel III-anbefalingerne besluttet efter den finansielle krise 2008-10. Basel III-anbefalingerne er gennemført i EU-lovgivningen og trådt i kraft på en række områder, herunder

⁹ Basel-komitéen er et internationalt standardsættende organ vedr. regulering af bankvirksomhed. Det har deltagelse af G20-lande m.fl., herunder en række EU-lande (Belgien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Sverige, Tyskland), USA og Storbritannien. Danmark er ikke medlem.

skærpede risikobaserede kapitalkrav (krav til kapitalgrundlag ift. risikovægtede eksponeringer), likviditetskrav ("Liquidity Coverage Ratio" – LCR), gearingskrav (krav til kapitalgrundlag ift. ikke-risikovægtede eksponeringer) samt krav om stabil finansiering ("Net Stable Funding Ratio" – NSFR). Disse Basel-anbefalinger er gennemført i EU med tidligere revisioner af kapitalkravsreglerne (CRR / CRD IV og CRR II / CRD V vedtaget i hhv. juni 2013 og maj 2019).

Basel-komitéen færdiggjorde i december 2017 en række anbefalinger til at færdiggøre Basel III ("Basel III: Finalising post-crisis reforms").¹⁰ Formålet med anbefalingerne er generelt at reducere udsving i kreditinstitutters risikobaserede kapitalkrav og dermed kapitalgrundlag, som ikke kan forklares af forskelle i reelle risici for tab på institutternes udlån og andre eksponeringer. Formålet er i sammenhæng hermed at styrke tilliden til institutternes kapitalgrundlag ved at forbedre konsistens og sammenlignelighed på tværs af institutterne. Formålet er ifølge Basel-komitéen ikke i sig selv at øge kapitalkravet til institutterne væsentligt.

Disse anbefalinger gennemføres nu i EU med Kommissionens forslag til revision af kapitalkravsreglerne. Basel-komitéens frist for gennemførelse af anbefalingerne er 1. januar 2023 (udskudt fra 1. januar 2022 i lyset af COVID-19-krisen).

Risikobaserede kapitalkrav – interne modeller og standardmetode

Kreditinstitutters risikobaserede kapitalkrav beregnes som kapitalkrav i pct. af risikovægtede eksponeringer, dvs. institutternes eksponeringer (udlån mv.) vægtet efter risiko.

Risikovægtede eksponeringer udgøres af tre forskellige typer risiko: kreditrisiko, markedsrisiko og operationel risiko. Kreditrisiko er risikoen for tab som følge af låntageres misligholdelse af lån mv. Markedsrisikoen er risikoen for tab på aktier, obligationer mv. Operationel risiko er risikoen for tab som følge af it-fejl o.l.

Risikobaserede kapitalkrav kan generelt beregnes ved interne modeller ("Internal Rating Based Approach" – IRB-metoder), en standardmetode eller en kombination. Brug af IRB-metoder betyder, at kreditinstitutter – inden for regulering og tilsyn – bruger egne interne risikomodeller til at estimere de parametre og risikovægte, der indgår i opgørelsen af deres risikovægtede eksponeringer. Under standardmetoden er risikovægte for de forskellige eksponeringsklasser regulerings- og tilsynsmæssigt fastsatte og er ens for alle institutter. IRB-metoder anvendes typisk af de større institutter, mens standardmetoden primært anvendes af de mindre.

De risikovægtede eksponeringer (beregnet ved hjælp af enten IRB-metoder eller standardmetoden) er grundlaget for beregningen af delkrav til kapital og dermed for fastsættelsen af det samlede kapitalkrav til institutterne (summen af delkravene). Delkravene til kapital er minimumskapitalkravet for alle institutter (søjle I), kapitalkravet til individuelle institutter (søjle II), krav til de systemiske og største institutter (SIFI-krav) og de forskellige såkaldte kapitalbuffer, *jf. bilag 1*.

¹⁰ Link til Basel-komitéens hjemmeside vedr. færdiggørelse af Basel III: [Basel III: Finalising post-crisis reforms \(bis.org\)](https://www.bis.org).

ECOFIN-konklusioner vedr. færdiggørelse af Basel III

ECOFIN 12. juli 2016 vedtog konklusioner om EU's gennemførelse af anbefalingerne til færdiggørelse af Basel III.¹¹ Konklusionerne indebærer, at Rådet:

- Støtter Basel-komitéens arbejde med Basel III og med at sikre, at reguleringen er klar, sammenhængende og effektiv, idet reguleringens risikofølsomhed skal bevares (dvs. reguleringen / kapitalkrav skal tage højde for forskelle i risiko og kravene således være lave, når risikoen for tab er lav og omvendt høj, når risikoen for tab er høj).
- Understreger vigtigheden af, at Basel-komitéen nøje vurderer udformning og kalibrering af sine anbefalinger, på basis af en omfattende og gennemsigtig kvantitativ konsekvensanalyse, som også tager højde for konsekvenserne for forskellige bankforretningsmodeller og jurisdiktioner.
- Noterer sig, at anbefalingerne ikke skal forventes at betyde en væsentlig forhøjelse af de samlede kapitalkrav for den europæiske banksektor.

3. Formål og indhold

Kommissionen ventes 27. oktober 2021 at fremsætte forslag om revision af EU's kapitalkravsregler (CRR/III / CRD VI). Kommissionen ventes i den forbindelse at fremlægge en konsekvensanalyse.

Forslaget har til formål at gennemføre anbefalinger fra Basel-komitéen om kapitalkrav til kreditinstitutter i EU-lovgivningen og bygger bl.a. på anbefalinger og analyse fra den europæiske tilsynsmyndighed for kreditinstitutter ("European Banking Authority" – EBA).¹² Derudover har forslaget til formål at adressere andre områder, hvor Kommissionen har fundet behov for justeringer af reglerne, uden at dette følger af Basel III-anbefalingerne.

På ECOFIN 9. november 2021 ventes Kommissionen at præsentere forslaget, som herefter skal forhandles og vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-lovgivningsprocedure.

Basel-komitéens anbefalinger til færdiggørelse af Basel III

Basel-komitéens anbefalinger til færdiggørelse af Basel III omfatter:

- **Revision af standardmetode for kreditrisiko ("Revised standardised approach for credit risk"):** Revisionen sigter på at gøre standardmetoden for kreditrisiko mere risikofølsom. Revision af standardmetoden til beregning af kreditrisiko justerer bl.a. risikovægte for:
 - Detailudlån, herunder lån sikret ved pant i fast ejendom (boliglån), *jf. bilag 2 (tabel 3)*. Standardmetoden for boliglån indebærer generelt

¹¹ Link til ECOFIN-konklusioner vedr. færdiggørelse af Basel III, juli 2016: [Council conclusions on finalizing the post crisis Basel reforms - Consilium \(europa.eu\)](#).

¹² Link til EBA's hjemmeside vedr. anbefalinger og analyse af færdiggørelsen af Basel III: [EBA advises the European Commission on the implementation of the final Basel III framework | European Banking Authority \(europa.eu\)](#) og [Quantitative impact study/Basel III monitoring | European Banking Authority \(europa.eu\)](#).

- højere risikovægte, desto højere lån ift. boligens værdi ("Loan-to-Value" – LTV) og højere kreditrisiko.
- Der fastlægges udover risikovægte rammer for, hvordan værdien af en bolig ved belåning skal opgøres. Værdien af boligen skal som udgangspunkt fastholdes på højest den værdi, der blev målt ved bevillingen af lånet, og der er udelukkende mulighed for at tilpasse værdien op efterfølgende, såfremt der er lavet modifikationer på ejendommen, der med sikkerhed har øget værdien. Værdien skal vurderes uafhængigt og konservativt.
 - Udlån til virksomheder, herunder lån til små og mellemstore virksomheder (erhvervslån), *jf. også bilag 2 (tabel 3)*. Standardmetoden for erhvervslån indebærer generelt lavere risikovægte, desto lavere kreditrisiko og bedre ekstern kreditvurdering (dvs. kreditvurdering fra eksterne kreditvurderingsbureauer).
 - Eksponeringer mod kreditinstitutter
 - Beholdninger af realkreditobligationer
 - Beholdninger af aktier
 - Kredittilsagn som kan opsiges uden varsel (fx kassekreditter).
- **Revision af rammer for interne risikomodeller til beregning af kapitalkrav (IRB-metoder) ("Revised IRB framework"):** Revisionen sigter på at rette kreditinstitutters svagheder og imødegå aggressiv brug af egne interne modeller til beregning af risikovægte og dermed kapitalkrav (IRB-metoder), herunder mindske kompleksitet samt styrke sammenlignelighed og robusthed. Revisionen indebærer følgende ændringer:
 - Fjerner mulighed for de mest komplekse dele af IRB-metoden for visse typer af eksponeringer, herunder udlån til store virksomheder og kreditinstitutter. Muligheden for IRB-metoden fjernes helt for institutters beholdninger af aktier.
 - Indfører nye eller reviderede gulve (minimumsværdier) for visse parametre, som indgår i IRB-metoder (parametrene 'sandsynlighed for misligholdelse', 'tab givet misligholdelse' og 'eksponeringens størrelse').
 - Mere specifikke krav til, hvordan parametre som indgår i IRB-metoder skal beregnes.
 - **Kapitalgulv (outputgulv) ("Output floor"):** Et kapitalgulv for institutter, som anvender IRB-metoder. Gulvet udgør en "bund" under kapitalkrav opgjort efter IRB-metoder. Det skal sikre, at institutter ikke undervurderer risici, når de benytter IRB-metoder. Gulvet indebærer, at de risikovægtede eksponeringer i form af udlån mv. (som udgør beregningsgrundlaget for delkravene til kapital) vil være det højeste af flg.:
 - A) de risikovægtede eksponeringer beregnet ved institutternes IRB-metoder og
 - B) 72,5 pct. af de risikovægtede eksponeringer beregnet under standardmetoden.

- Nominelle kapitalkrav beregnes ved at gange de risikovægtede eksponeringer (den højeste værdi af A eller B) med delkravene til kapital, dvs. minimumskapitalkravet for alle institutter (søjle I), kapitalkravet til individuelle institutter (søjle II), krav til de systemiske og største institutter (SIFI-krav) og de forskellige såkaldte kapitalbuffere.
- Tilgangen til kapitalgulvet anbefalet af Basel-komitéen benævnes en et-søjlet tilgang ("Single Stack Approach"), *jf. bilag 3*.
- Kapitalgulvet betyder, at institutter, der benytter IRB-modeller, højst kan få et kapitalkrav, der er 27,5 pct. lavere, end hvis instituttet havde benyttet standardmetoden.
- **Kreditværdijusteringer (CVA) ("Revised CVA framework"):** Revisionen sigter på at styrke risikofølsomhed, robusthed og konsistens i risikovægte vedr. kreditværdijusteringer (CVA), dvs. justeringer i værdien af et instituts derivater (afledte finansielle instrumenter hvis værdi afhænger af værdien af et andet underliggende aktiv, fx en aktie og obligation) som følge af en forringet kreditrisiko hos instituttets modparter. Revision indebærer følgende ændringer:
 - Fjerner mulighed for at anvende IRB-metoder for CVA
 - Indfører mere simple metoder til opgørelse af CVA: Der kan vælges mellem en standardmetode og en basismetode (som er mere simpel end standardmetoden).
- **Revision af rammer for operationel risiko ("Revised operational risk framework"):** Revisionen fjerner mulighed for at anvende IRB-metoder og nuværende standardmetoder for operationel risiko, dvs. risiko for tab vedr. menneskelige eller systemmæssige fejl (it-fejl o.l.). De nuværende metoder erstattes med én risikofølsom standardmetode, som alle institutter skal anvende, og som baseres på et mål for instituttets indtægter og et mål for dets historiske tab.
- **Revision af rammer for markedsrisiko ("Revised market risk framework" – "Fundamental Review of Trading Book" – FRTB):** Revisionen sigter på at adressere mangler i de nuværende anbefalinger for markedsrisiko, så kapitalkrav bedre afspejler markedsrisiko. Markedsrisiko er kapitalkrav, som afspejler risikoen på institutternes beholdninger af værdipapirer, fx aktier og obligationer. Revision indebærer følgende ændringer:
 - En ny mere risikofølsom standardmetode, herunder ændring af kapitalkrav vedr. realkreditobligationer, valuta- og renterisiko
 - Mere robuste IRB-metoder.

Kommissionens forslag til revision af EU's kapitalkravsregler

Forslagets hovedelementer ventes at være:

- **Gennemføre anbefalinger til færdiggørelse af Basel III:**

- *Principper:* Forslaget ventes at gennemføre anbefalinger til færdiggørelse af Basel III (som beskrevet i det foregående afsnit). Kommissionen ventes i sit forslag at holde sig til følgende principper:
 - Rettidig og trofast overfor internationale standarder for at skabe juridisk klarhed og signalere støtte til EU's internationale partnere.
 - Undgå en væsentlig stigning i EU's kreditinstitutters samlede kapitalkrav, på linje med ønske fra Rådet og Europa-Parlamentet (se afsnit 2 vedr. ECOFIN-konklusioner om færdiggørelse af Basel III og afsnit 4 om Europa-Parlamentets holdning).
 - Passende udnyttelse af fleksibilitet i Basel-anbefalinger mhp. at reducere den samlede effekt.
 - Overveje hensyn til særlige europæiske forhold, hvor Basel-anbefalingerne vil resultere i en utilsigtet og disproportional effekt på EU's kreditsektor og den bredere økonomi. Hvor muligt, skal tilpasninger have form af overgangsordninger.
 - Undgå konkurrencemæssige forvriddinger og ulemper for EU's kreditinstitutter, særligt hvad angår handelsaktiviteter, hvor institutter i EU konkurrerer direkte mod internationale banker.
 - Undgå yderligere fragmentering af EU's indre marked for finansielle tjenester og sikre sammenhæng med det styrkede banksamarbejde (bankunionen).
 - Sikre proportionalitet i reglerne og mindske administrative byrder, særligt for små og ikke-komplekse institutter, uden at gå på kompromis med høje standarder for reglernes udformning.

- *Kapitalgulv:* Forslaget ventes at indebære, at kapitalgulvet gennemføres som en et-søjlet tilgang og med et niveau svarende til 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer beregnet under standardmetoden, som det anbefales af Basel-komiteén og EBA. Kapitalgulvet ventes ifølge forslaget at omfatte alle EU's delkrav til kapital.
- Forslaget indebærer, at samme risici vedr. IRB-metoder ikke skal adresseres to gange i kapitalkravene, dvs. adresseres både under søjle II-krav og/eller systemisk kapitalbuffer (SRB) samt under kapitalgulvet. Søjle II-krav fastsættes af tilsynsmyndigheder (i Danmark Finanstilsynet). Den systemiske kapitalbuffer fastsættes af landene.
- Kapitalgulvet ventes gradvist indfaset 2025-30.

- *Boliglån (fast ejendom): Risikovægte:* Forslaget ventes at søge at tage højde for lavrisiko boliglån under standardmetoden, hvor effekten af kapitalgulvet ellers vil være betydelig for de institutter, som benytter interne modeller, hvis Basel-anbefalingen gennemføres uden afvigelse, *jf. tabel 1.*
- Forslaget ventes at indebære en undtagelse fra den generelle standardmetode, når kapitalkravet ifølge kapitalgulvet beregnes. Undtagelsen er, at landene indtil udgangen af 2032 kan benytte en relativt lav risikovægt på 10 pct. risikovægt for boliglån med lån-til-værdi (LTV) på 0-55 pct. (den såkaldt sikrede del af lånet) og indtil udgangen af 2029 en risikovægt på 45

pct. for boliglån med LTV på 55-80 pct. (den såkaldt usikrede del af lånet). Risikovægten på 45 pct. forøges gradvist i 2030, 2031 og 2032.

- Kriterierne for at anvende disse risikovægte er en tabshistorik, hvor der højest har været et tab på 0,25 pct. af lånet i hvert af de seneste seks år.
- Risikovægten, som finder anvendelse under den generelle standardmetode (ud over den midlertidige undtagelse ift. kapitalgulvet) udgør 20 pct. for 0-55 pct. LTV (i stedet for 10 pct.), mens der for 55-80 LTV gælder en risikovægt afhængig af modpartens risikovægt (for detaileksponeringer ikke relateret til fast ejendom gælder som udgangspunkt en risikovægt på 75 pct.) (i stedet for de i udgangspunktet 45 pct.).
- Undtagelsen ventes at være midlertidig indtil udgangen af 2032, hvorefter den generelle standardmetode som udgangspunkt vil finde anvendelse, også når kapitalkravet ifølge kapitalgulvet beregnes. Undtagelsen kan forlænges efter forslag fra Kommissionen, som skal besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet.
- Værdiansættelse: Størrelsen på det lån, som låntager kan opnå til en bolig (fast ejendom), afhænger af værdien af boligen. Forslaget ventes at indeholde et værdiansættelsesloft, hvorefter markedsværdien af fast ejendom ved belåning som udgangspunkt højst kan fastsættes til gennemsnittet af markedsværdien de seneste seks år for boliger og tre år for erhvervsejendomme, og ikke til den aktuelle markedsværdi.
- Der ventes en undtagelse herfra, hvor der kan tillades værdiansættelse til eller under aktuel markedsværdi, såfremt den kompetente tilsynsmyndighed godkender en sådan anvendelse eller lande har fastlagt lovrammer for vurdering af værdi af fast ejendom.

Tabel 1

Uddrag af Kommissionens forslag vedr. standardmetoden for kreditrisiko, risikovægte til boliglån og lån til virksomheder

Lån ift. værdi ("Loan to Value" – LTV)	Under 55 pct.	55-80 pct.	80-100 pct.
Generelle standardmetode – lån opdeles ("Loan splitting approach"), risikovægt (pct.)	20	Modparts risikovægt (fx 75)	Modparts risikovægt (fx 75)
Midlertidig undtagelse ved beregning af kapitalgulvet – lån opdeles ("Loan splitting approach"), risikovægt (pct.)	10 (til og med 2032)* Fra og med 2033: 20	45 (til og med 2029), 52,5 (2030), 60 pct. (2031), 67,5 (2032)* Fra og med 2033: Modparts risikovægt (fx 75)	Modparts risikovægt (fx 75)
Lån til virksomheder / erhvervslån ("Exposures to general corporates") – kreditvurdering ikke til rådighed			
Standardiseret kreditvurdering ("Standardised Credit Risk assessment" – SCRA)	Virksomheder der anses for 'Investment grade'	Andre virksomheder	
Midlertidig undtagelse ved beregning af kapitalgulvet – virksomheder, risikovægt (pct.)	65 (til og med 2032)** Fra og med 2033: 100	100	
Generelle standardmetode – SMV, risikovægt (pct.)		76-85	

Anm.: * Kriterierne for at anvende disse risikovægte er en tabshistorik, hvor der højest har været et tab på 0,25 pct. af lånet i hvert af de seneste seks år. ** Kriterierne for at anvende denne risikovægt er en parameter for 'sandsynlighed for tab' på højest 0,5 pct. af lånet pr. år. Denne risikovægt kan anvendes af alle virksomheder uden kreditvurdering, uanset om de er børsnoterede eller ej. Modparts risikovægt indebærer, at eksponeringen tildeles en risikovægt, som var den ikke relateret til fast ejendom. Detaileksponeringer ikke relateret til fast ejendom tildeles som udgangspunkt en risikovægt på 75 pct.

Kilde: Kommissionen.

- *Erhvervslån:* Forslaget ventes at søge at tage højde for lån til virksomheder uden kreditvurdering under standardmetoden, hvor effekten af kapitalgulvet ellers vil være betydelig for de institutter, som benytter interne modeller, hvis Basel-anbefalingen gennemføres uden afvigelse.
- Forslaget ventes at indebære en undtagelse fra den generelle standardmetode, hvor landene kan benytte en 65 pct. risikovægt for lån til virksomheder uden kreditvurdering, når kapitalkravet under kapitalgulvet beregnes.
- Kriterierne for at anvende denne risikovægt er en parameter for 'sandsynlighed for tab' på højest 0,5 pct. af lånet pr. år. Denne risikovægt kan anvendes af alle virksomheder uden kreditvurdering, uanset om de er børsnoterede eller ej.
- Risikovægten, som finder anvendelse under den generelle standardmetode (ud over undtagelsen ift. kapitalgulvet) udgør 100 pct. for lån til virksomheder uden kreditvurdering.

- Undtagelsen kan benyttes indtil udgangen af 2032, hvorefter den generelle standardmetode som udgangspunkt vil finde anvendelse, også når kapitalkravet ifølge kapitalgulvet beregnes. Undtagelsen kan forlænges ved forslag fra Kommissionen, som skal besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet.
- *Markedsrisiko*: Forslaget ventes at indebære, at rapporteringskrav vedr. regler om markedsrisiko (indført med CRR II / CRD V) omdannes til kapitalkrav. Institutionerne rapporterer under gældende regler alene, om de efterlever kapitalkravene som fastlagt i revisionen af markedsrisikoreglerne, men skal endnu ikke efterleve dem. Med forslaget indføres kapitalkrav, som institutionerne skal efterleve.
- Kommissionen ventes med forslaget bemyndiget til, ved en delegeret retsakt, at kunne udskyde og tilpasse reglerne, hvis nødvendigt af hensyn til lige konkurrencevilkår internationalt.
- **Integration af bæredygtighedsrisici i kapitalkravsregler**: Forslaget ventes at integrere bæredygtighedsrisici (ESG-risici, ”Environmental, Social and Governance”) i tilsyn og kreditinstitutters risikostyring og i krav om offentliggørelse og rapportering. Forslaget bygger på forberedende arbejde i EBA og følger op på en strategi for bæredygtig finansiering, Kommissionen offentliggjorde 6. juli 2021.¹³
- **Proportionalitet**: Forslaget ventes yderligere at søge at styrke proportionaliteten i reglerne og mindske administrative byrder, dvs. styrke hensynet i reglerne til små og ikke-komplekse institutioner, herunder vedr. krav til institutionerne om offentliggørelse og rapportering. Forslaget bygger på tidligere revisioner af kapitalkravsreglerne, som også har haft fokus på proportionalitet og mindske administrative byrder.
- **Tredjelandes filialer**: Forslaget ventes at harmonisere regulering og tilsyn med filialer i EU af kreditinstitutter etableret i lande uden for EU (såkaldte tredjelandfilialer, ”Third Country Branches” – TCB), herunder styrket samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder og harmonisering af minimumskrav vedr. krav om godkendelse, kapital, likviditet, governance mv. Området er i dag kun i begrænset omfang reguleret på EU-niveau. Forslaget skal bl.a. ses i lyset af UK’s udtræden af EU (Brexit), og at en række store filialer af banker etableret i UK har betydelige aktiviteter i EU, samt at tredjelandes filialers aktiviteter i EU er steget betydeligt det seneste år. Forslaget bygger på anbefalinger fra EBA.
- **Præcisering af regulering og tilsyn**: Forslaget ventes at præcisere regler og definitioner vedr. et finansielt holdingselskab, en finansiell institution og

¹³ Link til Kommissionens hjemmeside vedr. strategi for bæredygtig finansiering: [Strategy for financing the transition to a sustainable economy | European Commission \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/strategy-financing-sustainable-economy_en).

tilhørende tjenester for at sikre klarhed om tilsynsansvar og regulering. Forslaget ventes derudover at søge at styrke uafhængighed af tilsynsmyndigheder og undgå interessekonflikter, herunder ved at udbrede bedste praksis på tværs af EU-lande. Forslaget skal ses i lyset af nylige sager i EU-landene, hvor der har været uklarhed om regulering og tilsynsansvar med finansielle koncerner, som både udbyder betalingstjenester og driver bankvirksomhed.

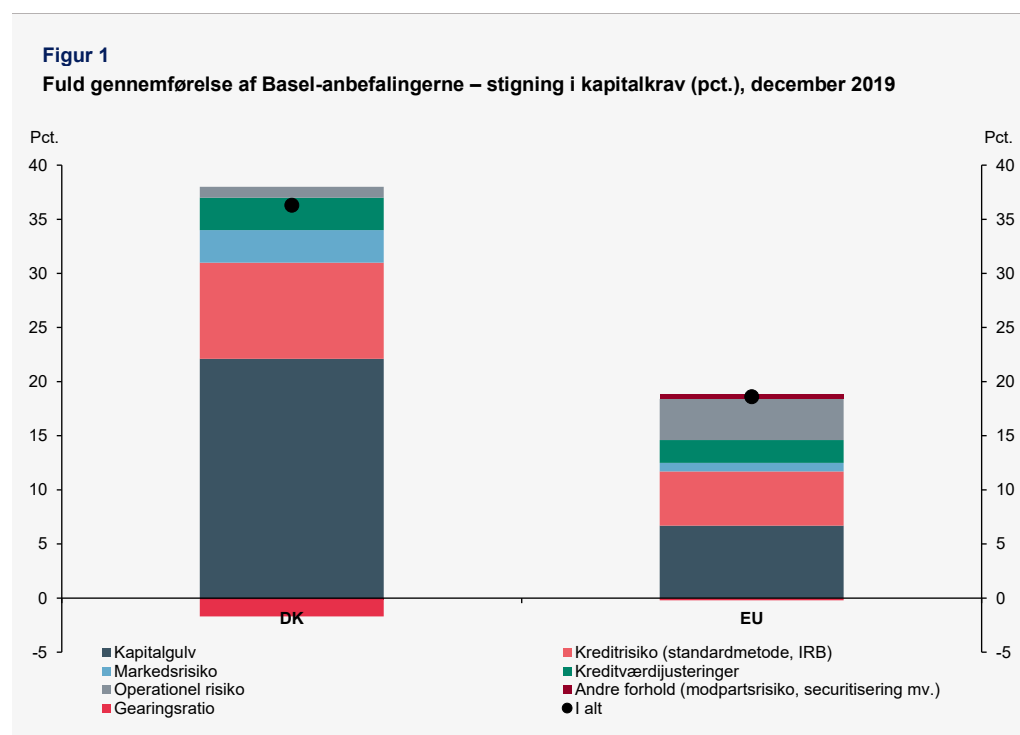
- **Harmonisering af tilsynskompetencer og sanktioner:** Forslaget ventes at indebære en yderligere målrettet harmonisering af tilsynskompetencer og sanktioner på nogle områder mhp. at sikre, at tilsynsmyndigheder har nødvendige værktøjer til rådighed og sikre lige vilkår på tværs af EU, herunder tilsynskompetencer vedr. kreditinstitutters overtagelse af ejerandele, fusioner, køb og salg af aktiver og forpligtigelser og tilføjelser til en liste over, hvad der anses for brud på lovgivning og kan udløse en sanktion, herunder krav vedr. rapportering, minimumskapitalkrav, krav til interne modeller og krav vedr. aflønning. Forslaget ventes derudover at indebære en harmonisering af visse krav fsva. institutters ledelsesmedlemmers egnethed ("Fit and Proper") mhp. at sikre konsistens og effektivitet på tværs af EU. Forslaget ventes at videreføre en valgfrihed til EU-landene mellem administrative og strafferetlige sanktioner. EU-reglerne på disse områder er ifølge Kommissionen implementeret meget forskelligt på tværs af EU-lande.
- **Justering vedr. afvikling og nedskrivningsegne passiver (NEP):** Forslaget ventes også at indeholde en ændring af kapitalkravsforordningen (CRR) og direktivet om restrukturering og afvikling af kreditinstitutter (BRRD). Formålet er at operationalisere og præcisere finansielle koncerners mulighed for at udstede såkaldte interne nedskrivningsegne passiver (internt NEP) inden for en afviklingskoncern (også kendt som såkaldt "daisy chain"-udstedelse"). NEP er passiver, som kan nedskrives eller konverteres mhp. på at bære tab eller deltage i rekapitalisering af et institut i en situation, hvor instituttet bliver nødlidende og skal restruktureres eller afvikles. Seneste ændring af BRRD gav EBA mandat til at specificere metoden for sådanne udstedelser.

Effekter af fuld gennemførelse af Basel-anbefalingerne

Den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) har tidligere skønnet (data pr. december 2019), at en fuld gennemførelse af Basel-anbefalingerne i EU vil indebære en stigning i kapitalkravet for de største danske penge- og realkreditinstitutter på ca. 35 pct., heraf kapitalgulvet 22,1 pct.-point, *jf. figur 1*.¹⁴ EU-gennemsnittet er en stigning i kapitalkravet på ca. 18,5, heraf kapitalgulvet 6,7 pct.-point. EBA's resultater vedr. fuld gennemførelse af Basel-anbefalingerne er på linje med

¹⁴ Link til EBA's analyse: [EBA updates its Basel III impact study following the EU Commission's call for advice | European Banking Authority \(europa.eu\)](#). EBA analyserer også et EU-specifikt scenarie med visse hensyn til særlige europæiske forhold, hvor stigningen i kapitalkravet i gennemsnit i EU er 13,1 pct., heraf kapitalgulvet 6,9 pct.-point. For danske kreditinstitutter er stigningen i kapitalkravet i det EU-specifikke scenarie 29,3 pct. Link til pressemeddelelse fra Finanstilsynet: [Korrektion af vurdering af effekten af implementering af reviderede Basel Standarder for kreditinstitutter \(finanstilsynet.dk\)](#).

vurderingerne fra en dansk ekspertgruppe fra februar 2018.¹⁵

Kilde: EBA og egen tilvirkning.

Effekter af Kommissionens forslag til gennemførelse af Basel III

Kommissionens skønner, at forslaget til gennemførelse af Basel III vil indebære en stigning i kapitalkravet for EU-landenes kreditinstitutter på samlet ca. 6,4-8,4 pct. når endeligt indfaset i 2030, jf. tabel 2. Det skal sammenholdes med stigningen på samlet ca. 18,5 pct. ved en fuld gennemførelse af Basel-anbefalingerne. Kommissionen oplyser ikke landespecifikke skøn for effekterne af sit forslag.

Tabel 2

Skøn for effekt på EU-niveau af gennemførelse af Basel-anbefalinger – stigning i kapitalkrav

Tilgang	Kort sigt (til 2025), pct.	Lang sigt (til 2030), pct.
Fuld gennemførelse af Basel-anbefalinger	-	18,5
Gennemførelse af Basel-anbefalinger med visse hensyn til særlige europæiske forhold (Kommissionens forslag)	0,7-2,7	6,4-8,4

Kilde: Kommissionen.

¹⁵ Ekspertgruppen (bestående af Finanstilsynet (formand), Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Nationalbanken samt repræsentanter fra den danske finansielle sektor) pegede på, at de største danske kreditinstitutters kapitalkrav (Danske Bank (inkl. Realkredit Danmark), Nykredit (inkl. Nykredit Realkredit/Totalkredit), Jyske Bank (inkl. BRFFkredit), Nordea Kredit og Sydbank) med Basel-anbefalingerne ville stige med ca. 34 pct. (ca. 78 mia. kr.), herunder for realkreditinstitutterne en stigning i kapitalkravet på 52 pct. (37 mia. kr.). [Basel-ekspertgruppe: Basel-krav kan gå hårdt ud over penge- og realkreditinstitutter \(em.dk\)](#).

Evaluering af kreditinstitutters interne modeller (IRB-metoder)

På EU-niveau i regi af EBA pågår et arbejde med at evaluere og styrke kreditinstitutters interne modeller. Arbejdet omfatter alle EU-lande og kan, når retningslinjer fra EBA er færdige og trådt i kraft 1. januar 2022, forhøje landenes institutters kapitalkrav under IRB-metoder. Det har betydning for, i hvilket omfang kapitalkravet vil stige som følge af Basel-anbefalingerne, herunder kapitalgulvet.

Den fælles tilsynsmyndighed i bankunionen (ECB/SSM) har i perioden 2016-21 allerede gennemført en evaluering af interne modeller for kreditinstitutter i de deltagende lande ("Targeted Review of Internal Models" – TRIM).¹⁶ Evalueringen har for institutterne i bankunionen betydet, at institutternes kapitalkrav i henhold til interne modeller i gennemsnit er steget med ca. 12 pct. sammenlignet med kravene inden evalueringen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver om forslag til revision af EU's kapitalkravsregler, som vedrører EU's indre marked. Europa-Parlamentets nærmere holdning til forslaget kendes endnu ikke.

Europa-Parlamentet vedtog i november 2016 en beslutning vedr. EU's gennemførelse af færdiggørelsen af Basel III.¹⁷

5. Nærhedsprincippet

Forslagets relation til nærhedsprincippet vurderes nærmere i forbindelse med udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler, herunder gennemførelse af Basel-anbefalinger om kapitalkrav til kreditinstitutter, kan have konsekvenser for gældende dansk ret. Disse konsekvenser vurderes nærmere i forbindelse med udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat om forslaget.

EU's kapitalkravsdirektiv (CRD) er generelt implementeret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser. Kapitalkravsforordningen (CRR) er direkte gældende i Danmark. Forslag til ændring af kapitalkravsdirektivet (CRD VI) vil efterfølgende skulle implementeres i dansk lovgivning.

¹⁶ Link til ECB/SSM's hjemmeside vedr. TRIM: [ECB's large-scale review boosts reliability and comparability of banks' internal models \(europa.eu\)](#).

¹⁷ Link til Europa-Parlamentets beslutning, november 2016: [Vedtagne tekster - Færdiggørelse af Basel III - Onsdag den 23. november 2016 \(europa.eu\)](#).

7. Konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler, herunder gennemførelse af Basel-anbefalinger, ventes som udgangspunkt ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser. Det kan have afledte statsfinansielle konsekvenser, i det omfang forslaget har samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser vurderes nærmere i forbindelse med udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat om forslaget.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler, herunder gennemførelse af Basel-anbefalinger, kan have samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Disse konsekvenser vurderes nærmere i forbindelse med udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat om forslaget.

Forslaget og Basel-anbefalingerne har generelt stor betydning for rammevilkårene for danske penge- og realkreditinstitutter.

Det kan have positive samfunds- og erhvervsøkonomiske effekter at adressere risici, som ikke i tilstrækkeligt omfang måtte være håndteret i den eksisterende regulering, idet det kan styrke finansiell stabilitet og understøtte økonomisk aktivitet.

Gennemførelse af Basel-anbefalinger i EU kan dog også indebære betydelige udfordringer for danske penge- og realkreditinstitutter, hvilket for dansk realkredit skyldes den særlige forretningsmodel med boliglån med lav risiko. Kapitalgulvet kan for danske penge- og realkreditinstitutter medføre en reduktion i kapitalkravnens risikofølsomhed, dvs. sammenhængen mellem kapitalkravet og risikoen på instituttets eksponeringer (udlån mv.), og en deraf afledt stigning i kapitalkravet. Derved svækkes kapitalkravnens evne til at skelne mellem eksponeringer med høj og lav risiko. Det kan øge institutternes risikotagning, idet kapitalkravet ikke nødvendigvis ændres med højere risiko.

Basel-anbefalingerne er generelt udformet med store internationale banker for øje og ikke særlige forretningsmodeller som dansk realkredit. Konsekvenserne for danske penge- og realkreditinstitutter af gennemførelsen af Basel-anbefalinger i EU vil afhænge af, hvordan de gennemføres i EU.

8. Høring

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler sendes i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler ventes fremsat 27. oktober 2021, og EU-landenes holdning til forslaget, herunder gennemførelse af Basel-anbefalinger, kendes endnu ikke nærmere.

Landene ventes generelt at tage en præsentation af forslaget til efterretning og grundlæggende at støtte, at EU gennemfører Basel-anbefalingerne. En række lande ventes at lægge vægt på, at EU følger eller holder sig tæt til Basel-anbefalingerne, herunder at støtte det ventede forslag om en et-søjlet tilgang til kapitalgulvet.

Nogle lande ventes at lægge vægt på hensyn til særlige europæiske forhold i gennemførelsen og afvigelser fra Basel-anbefalingerne, hvor det er berettiget, herunder hensyn til nationale boligmarkeder.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage nærmere stilling til Kommissionens forslag ifm. udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat om forslaget, herunder på baggrund af en vurdering af konsekvenserne af forslaget. Regeringen vil fastlægge sin tilgang til forhandlingerne på baggrund af en samlet vurdering af Kommissionens forslag

Regeringen støtter generelt en regulering af kreditinstitutter i EU, som sikrer et robust og velfungerende finansielt system, hvor sektoren kan opfylde sin rolle i samfundsøkonomien og formidle lån til virksomheder og husholdninger.

Det er af største vigtighed, at gennemførelsen i EU af Basel-anbefalinger tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, herunder særlige forretningsmodeller med påvist lav risiko som dansk realkredit.

Regeringen støtter løsninger, hvor kapitalkrav afspejler den faktiske risiko på eksponeringer (risikofølsomhed), samt at danske penge- og realkreditinstitutter kan rummes i fælles og harmoniserede EU-regler. Dette vurderes hensigtsmæssigt, givet at der er en række fordele forbundet med risikobaserede kapitalkrav. Risikobaserede kapitalkrav, som er reguleret og under tilsyn, understøtter en hensigtsmæssig fordeling af kapital i økonomien og tilskynder kreditinstitutterne til at styre risici hensigtsmæssigt.

Regeringen finder, at Basel-anbefalingerne kan bidrage til finansiell stabilitet, hvis de indføres på en hensigtsmæssig måde i EU-lovgivningen. Basel-anbefalingerne, som ligger til grund for Kommissionens forslag, indeholder væsentlige udfordringer i den form, de er foreslået af Basel-komitéen, særligt kapitalgulvet, som indebærer et absolut minimum under kapitalkravene og som kan forringe kapitalkravenes risikofølsomhed.

Regeringen støtter generelt Basel-anbefalingerne vedr. ændringerne i standardmetoden, men finder samtidig, at der er visse udfordringer vedr. kapitalkrav til boliglån og lån til virksomheder, hvor standardmetoden kunne være mere risikofølsom.

Samlet set kan dette indebære en stigning i kravene, som er væsentlig højere, end risici vil tilsige.

Regeringen støtter løsninger på kapitalgulvet og på reguleringen af boliglån og lån til virksomheder, som anerkender særlige danske forhold og forretningsmodeller, særligt dansk realkredit, og en påvist lav risiko for tab. Regeringen støtter, at danske regler om værdiansættelse af fast ejendom ifm. belåning kan videreføres.

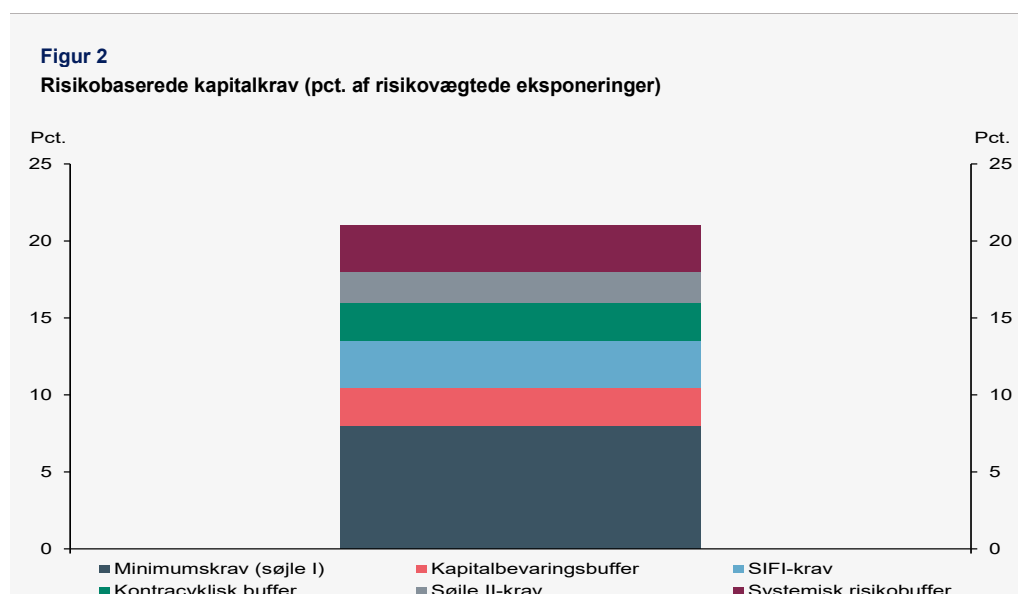
11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotater vedr. EU's gennemførelse af Basel-anbefalinger om kapitalkrav til kreditinstitutter er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg, herunder forud for ECOFIN 12. juli 2016, som redegør for status på Basel-komiteéns arbejde med færdiggørelse af Basel III, og hvor Rådet vedtog konklusioner om sagen.

Bilag 1: Risikobaserede kapitalkrav

Alle kreditinstitutter er underlagt et regulatorisk kapitalkrav, der består af et individuelt solvensbehov (minimumskrav og søjle II-krav), der afspejler instituttets risikoprofil, og en række kapitalbuffer med forskellige formål, *jf. figur 2*.

- **Minimumskapitalkrav (individuelt solvensbehov):** Minimumskravet skal efterleves af alle kreditinstitutter. Kravet er 8 pct. af risikovægtede eksponeringer, som udgøres af krav til minimum egentlig kernekapital (4,5 pct.-point), krav til minimum hybrid kernekapital (1,5 pct.-point) og krav til minimum supplerende kapital (2 pct.-point).
- **Kapitalbevaringsbuffer (kapitalbuffer):** Kapitalbevaringsbufferen skal sikre, at instituttet er yderligere modstandsdygtigt i en situation med ekstraordinære tab, der ikke er knyttet til konjunkturudviklingen. Kapitalbevaringsbufferen er på 2,5 pct. af de risikovægtede eksponeringer
- **SIFI-krav (kapitalbuffer):** Kravet er individuelt og afhænger af et instituts individuelle systemiske betydning. Dette krav afspejler, at nogle institutter er vurderet som så betydelige, at en ukontrolleret krisehåndtering vil få store konsekvenser for den finansielle stabilitet. Kravet er i figur 2 sat til 3 pct.
- **Kontracyklisk buffer (kapitalbuffer):** Den kontracykliske buffer kan i udgangspunktet variere fra 0-2,5 pct. afhængig af den finansielle cyklus (udlånsvækst mv.). Kravet er i figur 2 sat til 2,5 pct.
- **Søjle II-krav (individuelt solvensbehov):** Søjle II-krav er individuelt for et institut. Det skal dække et instituts risici, som ikke er dækket af minimumskravene (søjle I-krav), fx koncentrationsrisici eller risiko ved interne modeller. Kravet er i figur 2 sat til 2 pct.
- **Systemisk risikobuffer:** Kravet skal adressere systemiske risici i det finansielle system og økonomien. Kravet er i figur 2 sat til 2 pct.

Kilde: Finanstilsynet og egen tilvirkning.

Bilag 2: Standardmetoden for kreditrisiko

Basel-anbefalingen til revision af standardmetoden for kreditrisiko indeholder bl.a. risikovægte for lån til fast ejendom (boliglån) og lån til virksomheder (erhvervslån), herunder lån til små og mellemstore virksomheder, *jf. tabel 3.*

Tabel 3

Uddrag af Basel-anbefalinger vedr. standardmetoden for kreditrisiko, risikovægte for boliglån og lån til virksomheder

Lån til fast ejendom / boliglån ("Residential real estate exposures")							
Lån iff. værdi ("Loan to Value" – LTV)	Under 50 pct.	50-60 pct.	60-70 pct.	70-80 pct.	80-90 pct.	90-100 pct.	Over 100 pct.
Lån betragtes under ét ("Whole loan approach"), risikovægt (pct.)	20	25	30	30	40	50	70
Lån iff. værdi ("Loan to Value" – LTV)	Under 55 pct.	55-100 pct.					
Lån opdeles ("Loan splitting approach"), risikovægt (pct.)	20	Modparts risikovægt (fx 75)					
Lån til virksomheder / erhvervslån ("Exposures to general corporates") – jurisdiktioner hvor kreditvurderinger er tilladt							
Ekstern kreditvurdering af modpart	AAA – AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - BB-	Under BB-	Ingen kreditvurdering	
Risikovægt (pct.)	20	50	75	100	150	100 eller 85 hvis små og mellemstore virksomheder (SMV)	
Lån til virksomheder / erhvervslån ("Exposures to general corporates") – jurisdiktioner hvor kreditvurderinger ikke er tilladt							
Standardiseret kreditvurdering ("Standardised Credit Risk assessment" – SCRA)	Virksomheder der anses for 'Investment grade'	Andre virksomheder					
Virksomheder (ikke SMV), risikovægt (pct.)	65	100					
SMV, risikovægt (pct.)	85						

Anm.: Standardmetoden fastsætter risikovægte / kapitalkrav for en række typer af eksponeringer, herunder eksponeringer mod boliger, virksomheder, banker, aktier og obligationer. Standardmetoden for boliglån indebærer generelt højere risikovægte, desto højere LTV og højere kreditrisiko. Standardmetoden for erhvervslån indebærer generelt lavere risikovægte, desto lavere kreditrisiko og bedre ekstern kreditvurdering. Boliglån: Institutter kan under standardmetoden benytte en tilgang, hvor lånet betragtes under ét ("Whole loan approach"), eller en tilgang, hvor lånet opdeles ("Loan splitting approach"). Begge tilgange forudsætter, at visse kriterier er opfyldte. Når lån betragtes under ét ("Whole loan approach"), så tildeles hele lånet en risikovægt svarende til LTV, fx en risikovægt på 30 pct. for LTV 70-80 pct., dvs. lånet tildeles alene én risikovægt. Når lån opdeles ("Loan splitting approach"), så tildeles lånet en risikovægt svarende til det pågældende LTV-interval, fx en risikovægt på 20 pct. for LTV under 55 pct. (sikret del) og modparts risikovægt for LTV 55-100 pct. (usikret del). Erhvervslån: Investment grade refererer til erhvervslån af en relativt høj kreditkvalitet. Modparts risikovægt indebærer, at eksponeringen tildeles en risikovægt, som var den ikke relateret til fast ejendom. Detaileksponeringer ikke relateret til fast ejendom tildeles som udgangspunkt en risikovægt på 75 pct.

Kilde: Basel-komiteén.

Kommissionens forslag til revision af standardmetoden for kreditrisiko for lån til fast ejendom (boliglån) og lån til virksomheder (erhvervslån) er vist i tabel 4.

Tabel 4

Uddrag af Kommissionens forslag vedr. standardmetoden for kreditrisiko, risikovægte til boliglån og lån til virksomheder

Lån til fast ejendom / boliglån ("Residential real estate exposures")							
Lån ift. værdi ("Loan to Value" – LTV)	Under 50 pct.	50-60 pct.	60-70 pct.	70-80 pct.	80-90 pct.	90-100 pct.	Over 100 pct.
Generelle standardmetode – lån betragtes under ét ("Whole loan approach"), risikovægt (pct.)	30	35	45	45	60	75	105
Lån ift. værdi ("Loan to Value" – LTV)	Under 55 pct.	55-80 pct.			80-100 pct.		
Generelle standardmetode – lån opdeles ("Loan splitting approach"), risikovægt (pct.)	20	Modparts risikovægt (fx 75)			Modparts risikovægt (fx 75)		
Midlertidig undtagelse ved beregning af kapitalgulvet – lån opdeles ("Loan splitting approach"), risikovægt (pct.)	10 (til og med 2032)* Fra og med 2033: 20	45 (til og med 2029), 52,5 (2030), 60 pct. (2031), 67,5 (2032)* Fra og med 2033: Modparts risikovægt (fx 75)			Modparts risikovægt (fx 75)		
Lån til virksomheder / erhvervslån ("Exposures to general corporates") – kreditvurdering til rådighed							
Ekstern kreditvurdering af modpart	AAA – AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - BB-	Under BB-	Ingen kreditvurdering	
Generelle standardmetode – risikovægt (pct.)	20	50	75	100	150	100 eller 76-85 hvis små og mellemstore virksomheder (SMV)	
Lån til virksomheder / erhvervslån ("Exposures to general corporates") – kreditvurdering ikke til rådighed							
Standardiseret kreditvurdering ("Standardised Credit Risk assessment" – SCRA)	Virksomheder der anses for 'Investment grade'	Andre virksomheder					
Midlertidig undtagelse ved beregning af kapitalgulvet – virksomheder, risikovægt (pct.)	65 (til og med 2032)** Fra og med 2033: 100	100					
Generelle standardmetode – SMV, risikovægt (pct.)	76-85						

Anm.: * Kriterierne for at anvende disse risikovægte er en tabshistorik, hvor der højest har været et tab på 0,25 pct. af lånet i hvert af de seneste seks år. ** Kriterierne for at anvende denne risikovægt er en parameter for 'sandsynlighed for tab' på højest 0,5 pct. af lånet pr. år. Denne risikovægt kan anvendes af alle virksomheder uden kreditvurdering, uanset om de er børsnoterede eller ej.

Kilde: Kommissionen.

Bilag 3: Kapitalgulvet – et-søjlet og parallel tilgang til kapitalgulvet

To tilgange til kapitalgulvet har været drøftet i Kommissionens forberedelse af sit forslag og dialog med landene: en et-søjlet tilgang ("Single Stack Approach") og en parallel tilgang ("Parallel Stack Approach"), *jf. tabel 5*.

Under den et-søjlede tilgang er de risikovægtede eksponeringer (som udgør beregningsgrundlaget for delkravene til kapital) lig det højeste af A) risikovægtede eksponeringer beregnet ved kreditinstitutternes interne modeller og B) 72,5 pct. (kapitalgulvet) af risikovægtede eksponeringer beregnet under standardmetoden.

Under den parallelle tilgang beregnes to nominelle kapitalkrav – kreditinstituttet skal leve op til det højeste:

- *Krav 1:* Et kapitalkrav uden kapitalgulvet, hvor beregningsgrundlaget er lig de risikovægtede eksponeringer beregnet ved institutternes interne modeller. Det ganges med summen af *alle* delkrav til kapital.
- *Krav 2:* Et kapitalkrav med kapitalgulvet, hvor beregningsgrundlaget er lig det højeste af A) risikovægtede eksponeringer beregnet ved institutternes interne modeller og B) 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer beregnet under standardmetoder. Det ganges med summen af *nogle* delkrav til kapital (ikke alle), fx minimumskrav, kapitalbevaringsbuffer, SIFI-krav, kontracyklisk buffer og søjle II-krav.

Tabel 5

Illustration af tilgange til EU-gennemførelse af kapitalgulvet

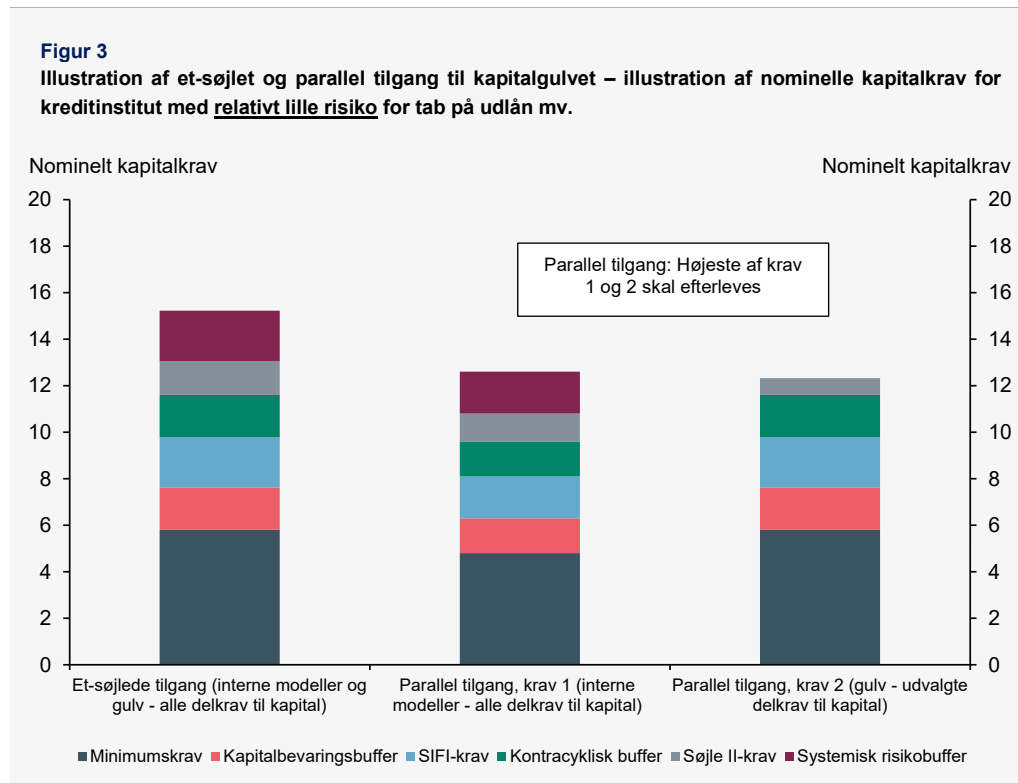
Overordnet tilgang		Et-søjlet tilgang ("Single Stack Approach")	Parallel tilgang ("Parallel Stack Approach") – højeste af krav 1 og 2) skal efterleves	
Beregningsgrundlag		RVE (gulv) = maks [RVE (IRB), 72,5 pct. * RVE (STD)]	RVE (IRB)	RVE (gulv) = maks [RVE (IRB), 72,5 pct. * RVE (STD)]
Delkrav til kapital	Minimumskrav (søjle I)	✓	✓	✓
	Kapitalbevaringsbuffer	✓	✓	✓
	SIFI-krav	✓	✓	✓
	Kontracyklisk buffer	✓	✓	✓
	Søjle II-krav	✓	✓	✓*
	Systemisk risikobuffer	✓	✓	
Samlet nominelt kapitalkrav		Sum af beregningsgrundlag * delkrav til kapital	Krav 1: Sum af beregningsgrundlag * delkrav til kapital	Krav 2: Sum af beregningsgrundlag * delkrav til kapital

Anm.: RVE (gulv): Risikovægtede eksponeringer (kapitalgulv). RVE (IRB): risikovægtede eksponeringer (beregnet ved interne modeller). RVE (STD): risikovægtede eksponeringer (beregnet ved standardmetode). *Søjle II-kravet (individuelt solvensbehov) kan tilpasses (reduceres), så risiko ved interne modeller ikke adresseres både med kapitalgulv og med søjle II-kravet.

Kilde: Egen tilvirkning.

Det vil afhænge af et instituts risikovægtede eksponeringer under interne modeller ift. 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer under standardmetoden, samt af delkravene til kapital, om den et-søjlede tilgang indebærer det højeste kapitalkrav til et institut, eller den parallelle tilgang indebærer et lige så højt kapitalkrav.

For et institut med relativt lille risiko for tab, kan den et-søjlede tilgang betyde et væsentligt højere kapitalkrav end under den parallelle tilgang, *jf. figur 3*.

Anm.: Antagelser: Risikovægtede eksponeringer: under interne modeller = 60, under standardmetode = 100.
Kapitalgulv = 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer under standardmetode. Minimumskrav = 8 pct. af risikovægtede eksponeringer. Kapitalbevaringsbuffer = 2,5 pct. SIFI-krav = 3 pct. (afhængig af et instituts systemiske betydning). Kontracyklisk buffer = 0-2,5 pct. (2,5 pct. er vist). Søjle II-krav = 2 pct. (institutspecifikt), hvoraf 1 pct.-point (50 pct.) vedrører interne modeller (adresseres under parallel tilgang). Systemisk risikobuffer = 3 pct. (afhængig af systemiske risici).

Kilde: Egen tilvirkning.

For et institut med relativt høj risiko for tab kan den parallelle tilgang indebære et lige så højt kapitalkrav som den et-søjlede tilgang, *jf. figur 4*.

Figur 4

Illustration af et-søjlet og parallel tilgang til kapitalgulvet – illustration af nominelle kapitalkrav for kreditinstitut med relativt høj risiko for tab på udlån mv.

Anm.: Antagelser: Risikovægtede eksponeringer: under interne modeller = 90, under standardmetode = 100.
 Kapitalgulv = 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer under standardmetode. Minimumskrav = 8 pct. af risikovægtede eksponeringer. Kapitalbevaringsbuffer = 2,5 pct. SIFI-krav = 3 pct. (afhængig af et instituts systemiske betydning). Kontracyklisk buffer = 0-2,5 pct. (2,5 pct. er vist). Søjle II-krav = 2 pct. (institutspecifikt), hvoraf 1 pct.-point (50 pct.) vedrører interne modeller (adresseres under parallel tilgang). Systemisk risikobuffer = 3 pct. (afhængig af systemiske risici).

Kilde: Egen tilvirkning.